

Fényesség sugárzott a sötét földre

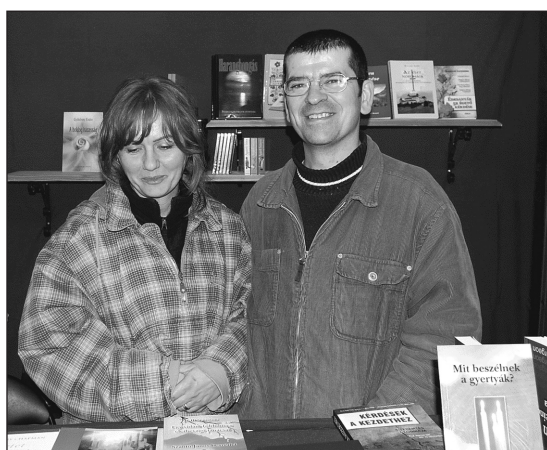
A Messiáról szóló jövődölések egyértelműen tudtára adták a zsidó főpapoknak, hogy a Krisztus, akit oly régen várnak, Betlehemben fog megszületni. Heródes király akkor vett tudomást minderről, amikor a napkeleti bölcsek kérdészködtek felőle. A főpapok hívták magához, akik Mikeás próféta szavaira hivatkozva tájékoztatták őt arról, hogy Betlehem, Júda legkisebb fejedelmi városa lesz az a hely, ahol a Messiás úgy jelenik majd meg, mint népének pásztora, aki legelteni fogja egész Izraelt. Már a jövődölések is arra mutatnak, hogy nem valami diktátor érkezik, aki elvárja, hogy előtte hódoljanak, hanem ő népének gondviselőjeként jön. Később a Betlehemben megszületett Messiás maga mondja magáról: „Az Emberfia nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon.” És ehhez a szelíd szolgálathoz valóban jól illik az egyszerű jászolbölcső, a betlehemi istálló szegénysége. Bizonyára nem véletlen az sem, hogy annak születését, aki népének pásztoraként érkezett, éppen az egyszerű pásztoroknak jelentette meg legelőször. Ez az egyszerűség a ma született Úr Jézus egész életét végigkísérte. Azért jött, hogy emborsorsunkat felvállalja, hogy szegénysége által meggazdagítson úgy, hogy „életét adja váltságul sokakért”. Hogy ezt a nagy szegénységet mi miért ünnepeljük mégis fényárban? Azért, mert arra emlékezünk, hogy több mint kétezer éve azon a betlehemi éjszakán egy pillanatra megnyílt a menny, hogy kibocsássa őt nekünk, és ezen a részen át óriási fényesség sugárzott a sötét földre.

Marosi Nagy Lajos

Hírhozó-hírvivő

♦ **90. születésnapját ünnepelte** Benő László testvér, énekkarunk mindmáig hűséges tenorja és kottatárosa. Precíz, rendszerető munkája fogalom, amelyben hűséges segítőtársa lett kedves felesége, *Piroska néni*. Laci bácsi Nyíregyházán született, 1937-ben ismerte meg a baptistákat Kispesten, *dr. Udvarnoki Béla* merítette be, és azóta tagja a baptista közösségnek. Egész életében az adminisztrációban dolgozott, mégis a gyülekezeti szolgálatát a zene területén találta meg. Szép énekhangját kamatoztatta a kispesti, a központi és az újpesti énekkarokban. Fiatalkorában szólótársa volt leginkább a kispesti énekkarban, ahol számos oratórium (Messiás, Teremtés, 95. zsoltár) szólóját énekelte. Hűséges tagja volt a kispesti férfikarban, és alapító tagja a Közpoti Énekkarban. Mandolinon, hegedűn is játszott a zenekarban, és a pozant is szépen fújta. Amikor szeretettel köszöntjük születésnapján itt az *Új Lant* hasábjain is, Laci bácsitól leginkább a hűséget tanulhatjuk meg. Hűséget az Istenhez és a szolgálathoz.

♦ **Második alkalommal vettünk részt** az önkormányzat által szervezett *Újpesti Karácsony* rendezvényén, amelynek keretében másodszor hangzott fel a fúvósok hangja, a baptista szolgálatok, és nem utolsósorban Isten igéje, melyet ez alkalommal *Mészáros Kornél* lelkipásztor testvér hirdetett. Ezen a karácsonyon egy héten át ingyen kaptunk egy könyvespavilont, amelyben több testvérünk is szolgált, nemcsak a keresztyén irodalom terjesztésével, hanem biztonyságtételekkel, lelki beszélgetésekkel. Ezt a szolgálatot *Kulcsár Barna* előjáró testvérünk szervezte és koordinálta. A képen *Anita* és *Barna* áll a könyvespavilnál.

♦ **Újpesten tartotta évi gyűlését** a Budapesti Egyházkerület, amelynek soros alelnökévé *Papp Szabolcs* testvért választották. A beszámolókat követően két előadás is elhangzott *dr. Almási Tibor* és *Háló Gyula* testvérek részéről.

♦ **A Magyar Bibliatársulat** december 7-én ünnepelte meg 60 éves fennállását az Ökumenikus Tanács lágymányosi székházában. Ez alkalomból könyvet jelentettek meg *„A Magyar Bibliatársulat hatvan éve”* címmel.

♦ **Baptista-katolikus párbeszéd** folyik december 13-19. között a Vatikánban. Vezető baptista és katolikus teológusok az ekkleziológia (az egyházról/gyülekezetről szóló tanítás) kérdéskörében folytatnak eszmecsereket – jelenti a Baptista Világszövetség hírügynöksége.

♦ **Szeretettel ajánljuk** a Múlt, Jelen, Jövő baptista kalendárium 2010. évi kötetét. Ára: 1100 Ft.

Új Lant

Az Újpesti Baptisták Lapja
Alapítási év: 1936

Felelős szerkesztő és kiadó:
Marosi Nagy Lajos
Tördelte: Papp Szabolcs
Készült az O-Pont Nyomdában
Felelős vezető: Győri Énok
ISSN 1217-4378
www.ujpest.baptist.hu/ujlant

Új Lant

Az Újpesti Baptisták Lapja

2009. DECEMBER

XVIII. ÉVF. 5. (127.) SZÁM

Karácsony - hangulat?

*Ha karácsony, akkor béke, szeretet, jó hangulat?
Előtte és utána bármi lehet?*

Az ünnepre készülődve újra átgondolom életem sok régi karácsonyát. A szegényesebbnek látszó ünnepeket is a távolabbi múltban. Hallgatom harangzenekarunk CD-jét „hifi” minőségben, és visszahallom a sístergő „Szabad Európa Rádiót”, amint az állomáskeresőt tekergettük, hogy szentesite karácsonyi énekeket halljunk. Akkoriban a vasfüggönyön túlról ezeket küldték – köszöntésül. A megajándékozottakkal együtt sok ezren hallgattuk az üdvözlőteket, pedig nem is nekünk szólt. Hallgattuk a híreket, hogy ezen az estén a fegyverropogások is elhallgattak...

Visszaemlékezem gyermekkorom gyülekezeti karácsonyaira, amikor a mátészalkai körzet kis gyülekezeteiben is felcsendült az „Öröm, öröm, ó, drága, kedves hír...”.

Az a felelősségérzet jár át, hogy a mai gyermekek „emlékeznivalóját” most készítjük. Mai karácsonyunk a holnap áldott erőforrása lehet. Az emlékezés örömét hozhatja el. Gyermekeink számára 2009 is olyan év, amire majd visszaemlékeznek. Mondják majd 40-50-60 év múlva gyermekeiknek, unokáiknak, hogy mivel szolgáltak a gyülekezetben, mit hallottak a prédikációból, milyen volt az ének, a zene, és hogy a legnagyobb ajándékot, az Úr Jézust itt megismerhették. Emlékeznek majd arra, hogy mit hallgattak a rádióban, mit néztek a tv-ben, milyen politikai, társadalmi helyzet volt, miről beszélgetett a család.

Ezen az ünnepen mindennek Róla kell szólnia, a mi számunkra! Hogy meghalljuk a jó hírt, az evangéliumot! És ha valaki Vele, Jézus Krisztussal találkozik, annak egész élete áldott lesz, hiszen minden nap ünnep számára, amit az Úrral tölthet. És nem pusztán a hangulatot viszi tovább, hanem

Albrecht Dürer metszete

az Úr Jézussal járva szeretet, béke, öröm lesz a szívében és a környezetében.

Adjon Isten olyan áldott karácsonyt gyülekezetünkben is mindenkinek, ami továbbsegít az új esztendő boldog, eredményes megélésében!

Mészáros Kornél
lelkipásztor

Karácsonyi imádság

Urunk, kérünk, ragyogja be a te fényességed botorkáló életünk éjjelét! Add, hogy meghalljuk a bátorító szót: „Ne féljete, nagy örömet hirdetek néktek!” Kérünk, Urunk, boldogságra vágyó szívünket töltse el a te ragyogásod, esendő életünket erősítse a te békességed! Add, hogy fáradságot nem kímélve messziről is készek legyünk útra kelni, hogy eljuthassunk hozzád!

*Áldott, békességgel teljes, örömeiben gazdag karácsonyi ünnepeket
kívánunk az Új Lant minden olvasójának!*

Betlehemben született

A legősibb karácsonyi liturgiát tartalmazó papiruszslapon, amely a negyedik századi Egyiptomban keletkezett, az énekkarnak a pap igeolvasására adott himnikus felelete ekképp hangzik: „Betlehemben született, Názáretben neveltetett, Galileában lakott.” De vajon miért nem számol be a papirusz Jézus születésének pontos dátumáról, a hónapról és a napról? Jóllehet egy személy egyszerűen azonosításához elengedhetetlen annak születési helyét és idejét megadni, ám a fenti sorok a születési dátum nélkül is félreérthetlenné teszik, hogy a szöveg Jézusról szól.

Azért, mert erre vonatkozó megbízható információ nem maradt fenn a korai keresztyén századokból. A legtöbbet ezzel kapcsolatosan Lukács evangéliumából tudhatjuk meg, amelyben arról értesülünk, hogy Jézus születése arra az időszakra esett, amikor a pásztorok a mezőn voltak: „Pásztorok tanyáztak a vidéken kint a szabad ég alatt...” Márpedig ez Palesztinában az áprilistól novemberig terjedő időszakot jelentette, azaz a tavaszt, esetleg a nyarat, talán az őszt, de semmiképpen sem a telet.

A korai keresztyénség számára nem egy dátum bizonyossága volt a lényeges, hanem hitük legfőbb tárgya, azaz a tény, miszerint Krisztus megjelent a földön. Mindenesetre jellemző, hogy az első századokban Jézus születésének napjáról – ha egyáltalán megünnepezték azt – igen eltérő időpontokban emlékeztek meg. Így akadtak, akik az Úr megjelenésének napjával (Epiphania Domini), azaz vízkereszttel (január 6.) azonosították Jézus születésének idejét, miként a keleti egyház mind a mai napig a Julián naptár nyomán vízkeresztkor ünnepli Jézus világra jövetelét.

Csak viszonylag későn, valamikor a IV. század közepe tájékától (kb. 325 és 354 között), Nagy Konstantin császársága alatt kezdett Rómában elterjedni és általánossá válni Jézus születésnapjának december 25-i megünneplése. Legfőképpen az lehetett eme szokás kialakulásának oka, hogy a terjedő és egyre többeket vonzó keresztyénség az újonnan érkező híveire a pogány világban talált rá.

Isten jelenléte a garancia

Áldott, boldog lehet az idej karácsonyod

Mindent megvettünk már? Dehogyan vettünk meg mindent! Ha lenne miből, még nagyon sok minden kellene, hiszen annyi a hiány, elképzelhetetlenül sok mindenre lenne szükség.

Azt gondolom, hogy *elsősorban egy boldog karácsony kellene.*

Hol lehet azt kapni és mennyiért? Talán valamelyik plázában, ott minden van a világon. Lehet, hogy van áldott karácsony is.

Vajon melyik osztályon találom meg? Palackozott, vagy műszaki cikk? Audiovideó talán? Aranyból, ezüsből, valódi, vagy szintetikus drágakövekből árulják, megfizethető áron. Hiszen ilyenkor az árak a földön járnak! Miből készül? Bőrből, szőrből, nercből, „kutyából meg farkasból”. Mert ugye, az ember karácsonyra csakis a legjobbat veszi meg, szaküzletből.

Legtöbbször és leginkább boldog karácsonyt kívánunk. Mennyit lehetne ebből profitálni, ha ezt nagyszorozatban gyárthatnánk!

Vegyük csak sorba a lehetőségeinket! A legfontosabb persze az ár. Amíg nem dobják piacra, hanem csak kívánják a vevők a „boldog karácsony”, addig biztosan nagyon drága, mint a számítógép vagy a mobiltelefon volt.

A boldog karácsony teljesen ingyenes. Jel 21,6: „*Én adok majd a szomjazónak az élet vizének forrásából ingyen.*”

Minden igénynek megfelel, hibátlan és tökéletes. 1Pt 1,5: „*Az üdvösség készen van.*”

Boldog lehet nemcsak a karácsony, hanem minden nap, mert Vele mindig jó. De ki az, akivel mindig jó, nem is ununk rá egymásra hamar, sőt összeköltözhetünk, és akkor lesz igazán a legjobb? Mt 17,4: „*Péter akkor megszólalt: Úram, jó nekünk itt lenniük... készítek három sátrat.*”

A különféle népek sorsa nagyon eltérő, ám Isten nem személyválogató, minden néphez kedves, mindenkinek jó hírt hoz, és mindenkit elfogad, csak higgyen és bízson benne mindenki. ApCsel 10,34-35: „*Most kezdem megérteni, nem személyválogató az Isten, hanem minden nép között kedves előtte, aki féli őt és igazságot cselekszik.*”

A boldog karácsonyra vigyázni kell, de Jézus Krisztus mindenkinek felkínálja. Mk 13,37: „*Amit nektek mondom, azt mindenkinek mondom: Vigyázzatok!*”

A gyártmányokra a mai törvények legfeljebb két év garanciát követelnek. Ha valaki Isten kezéből új, gyönyörű és boldog életet vesz át, mennyi időről szól a garancialevele? Isten mindenkihez örökké gyakorolja a kegyelmét. Isten kegyelme pedig nem jár le, nem évül el, erről ő gondoskodik. 2Krón 7,3: „*...örökké tart szeretete.*”

A teremtéstől napjainkig

*Istenünk nagy bölcsessége
Mindent oly jól alkotott!
Teremtőnknek kedvessége
Nekünk mindent megadott!
Édenkertben Ádám, Éva
Jó gyümölcsből ehetett,
Minden este napról napra
Velük járt a Szeretet!*

*Ám az ember balga módra
Kísértőre hallgatott,
Inkább hajlott kígyószóra,
Vétkezett, és elbukott!
Így az élet Édenkertben
Osztályrésze nem lehet!
Bűnben él, míg eljön érte
Keresztfán a Szeretet!*

*Szent karácsony éjszakáján
Angyalszózat hallatszott:
Mély sötétség bús óráján
Isten küldött Megváltót!
Bethlehem kis jászolában
Anya pólyál gyermeket:
Máriának szent Fiában
Testté lett a Szeretet!*

*Ám mit ér a díszes, szép fa,
Csillagszóró, éneklés?
Ellobban a gyertya lángja,
Véget ér az ünneplés...
Halld, ó, halld meg Jézus hangját:
Jött, hogy adjon életet!
Higgy hát Benne, szíved add át!
S benned él a Szeretet!*

Anikó Williams énekszövege

néhányan, és az ő családja is természetesen ott ült már a megszokott helyén. Akkoriban még pontosan jártak az órák, és a későn jövő ritka volt, mint Kaszás Bandi bajusza... Akármilyen tragikus és felháborodott képpel is érkezett, meleg mosollyal fogadták, és egy rövid interjú keretében (hogy vagy és hányast kaptál) a napi történések felől érdeklődtek. „Én éhes vagyok!” – tört ki belőle az elkeseredettség, tudva azt, hogy a legnagyobb csoda lenne, ha ezt a kérdést valaki orvosolni tudná. És akkor, talán azért, mert karácsony közeledett, és néhány kósza, túlbuzgó angyal már elvetődött arra a vidékre is: de megtörtént a csoda. Egy idősebb néni felkelt a helyéről, kifutott, és néhány perc múlva hatalmas szelet, kemencében sült, és még meleg kenyérral tért vissza. Akkorával, amekkorára azt szokták mondani arrafelé, hogy: nem töri le a kezedet? „Tessék, fogadd el, szeretettel hoztam!” – hallotta valahonnan a néni hangját. Megbűvölve vette kezébe, és olyan ünnepélyes érzéssel harapott belőle, mint kenyérből még soha. Foga alatt megcsikordult a kissé szenesre égett kenyérhéj, és ő egy életre magába fogadta ízét, illatát annak a csodálatos kenyérkaréjnak. Akkor kezdte érteni, és azóta már tudja is: aki kenyeret tud adni, az valami titokzatos módon önmagából ad egy falatnyit. Ennek íze és illata soha nem hagyja el az embert.

A szeretetnek, tehát íze van és illata.
Olykor égett, szenesre pörkölődött kenyérhéj íze és illata...

Beke László

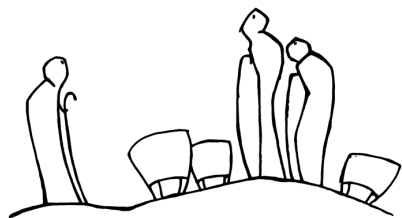
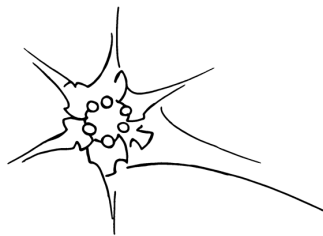
Néha olyanok vagyunk...

- ♦ mint a pásztorok, akik nem távoli csillagok felé kapnak, hanem szeretik és elfogadják, ami közel jön hozzájuk.
- ♦ mint a betlehemi fogadósok, kíméletlenek, merevek és kemények, kényelmesebbek annál, hogysem zavartassuk magunkat és megváltozunk.
- ♦ mint a bölcsek, készek rá, hogy új utakra merészkedjünk, hogy a lényegest keressük egy életet.
- ♦ mint az írástudók, rendeletek és kész vélemények rabjai, betűké, melyek sérthetetlenek és életet ronthatnak.
- ♦ mint az angyalok, finom hallással a gyöngéd, óvatos, törékeny dolgokra a mindennapi életben, akár az éjszaka közepén is.
- ♦ mint Heródes, aki hatalomvágyból és zundulástól tartva embereket elnyom és elpusztít.
- ♦ mint Mária és József, a szenvedés dacára teli bizalommal, reménnyel és szeretettel, Isten munkájára nyitottan.

Együtt ünnepeltünk!

Selma Lagerlöf, a mélyen hívő, evangélikus, svéd író, aki irodalmi munkásságáért 1909-ben Nobel-díjat kapott, csodálatos legendákat írt az Úr Jézusról.

Az egyik elbeszélésében karácsony éjszakáján egy férfi elindult, hogy lángot kérjen kölcsön, mert tüzet szeretett volna rakni feleségének, aki éppen azon az estén szülte meg fiát. A házak ajtaján hiába kopogtatott, mindenki mélyen aludt, mígnem a távolban, a mezőn megpillantott egy kis tüzet, s nyomban elindult felé. A tűz egy pásztoré volt, aki

a nyáját őrizte. Amikor a tüzet kereső férfi a közelbe ért, a nyájra vigyázó három hatalmas kutya tágra nyitotta száját, mintha ugatni akartak volna, de nem jött ki hang a torkukon. Aztán az egyik kutya az ember lába, a másik a keze, a harmadik pedig a torka után kapott, de a foguk nem engedelmkedett, s nem tudták megharapni. A férfi indult volna tovább a tűzhöz, de a juhok olyan szorosan feküdtek egymás mellett, hogy nem tudott előbbre jutni. Fellépett hát az állatok hátára, így ment a tűz felé, de azok nem ébredtek fel, amikor rájuk lépett. Mikorra odaért volna a tűzhöz, az öreg pásztor is felébredt, és az idegen felé hajította hatalmas botját, de a bot az utolsó pillanatban kanyart vett, és nem találta el a férfit. Ő pedig előadta kérését, hogy tüzet akar vinni feleségének, aki gyermeket hozott a világra. A pásztor biztatására majd csodálkozására pusztá kézzel paraszt tett köpenyébe, de a parázs sem a tenyerét nem égette meg, sem a köpenyt. Ennyi csodát látván, s nem értvén a dolgot, a pásztor utánaeredt, hogy lássa, kiknek is viszi a tüzet. Megérkezvén a szegényes barlangba meglátta az anyát, s annak fázó gyermekét. Tüstént előkéréselt a zsákjából egy fehér báránybort, hogy azzal takarja be az újszülöttet.

Azon nyomban felnyílt a pásztor szeme, sok-sok örvendező, éneklő angyalkát látott, megértette, hogy miért nem tehetett senki semmi rosszat azon az éjen, s felismerte a kicsiny gyermekben a világ Üdvözítőjét.

(Antal Saci rajza)

A szeretet illata

A szeretetnek illata van. És íze is. Olykor égett, szinte szenesre pörkölődött kenyérhéj illata és íze. Hogy miért? Régen történt, még a múlt század '70-es éveiben. Karácsony közeledett az eldugott, apró alföldi falucska lakói felé. Nem olyan fényesen, gazdagon, mint manapság, de azért tudta mindenki, hogy ott van már a kertek alatt. Szürke, hóval teli felhők kergették egymást, a varjak pedig a mezőkről beköltöztek a falusi kertekbe. Néhány idősebb, tapasztaltabb gazda ebből tudni vélte: fehér karácsonyunk lesz az idén. Egy ilyen szépen, ünneplős-feketébe öltözött madárraj éppen az iskola udvarát szállta meg, amikor nagy zajjal kivágódott annak kétszárnyas ajtaja, és a szabadság összes örömeivel feltöltek a gyerekek vágatott ki rajta. Ijedt káromással rebent szét a társaság, hogy majd néhány méterrel odébb folytassák megkezdett munkájukat. A gyereksapat hozzájuk hasonló ricsajjal vágott neki a hazafelé vezető útnak. Közülük többek csak hosszú gyaloglás után jutottak haza, valahová a falu környéki tanyavilágba. Egy bojtos sapkás kislány is szorgalmasan szedegette a lábait az egyre erősebb szürkületben. Útközben még kigyönyörködte magát a kissé földbe süppedt vegyesbolt kirkatánál, ahol néhány piros ruhás, nagyszakállú atyafi (bizonyos Miklós valamennyi) mosolygott biztatón a járókelőkre. Haladtában egyre erősebb lett benne két, egymással szoros kapcsolatba hozható érzés: az egyik a távolságé. Messzire kellett neki is mennie, jóval túl a vasúton, valahová az erdő széle közelébe. A másik érzés pedig az egyre erősödő éhségé volt. Milyen jó is lesz a meleg szobában, finom illatok és a szeretett család társaságában megpihenni! De hol van az még! Rákanyarodott arra az utcára, amely már kifelé vezetett a településről, még jobban meggyorsította a lépteit, és nem bánta, hogy a csipős december esti szél piros rózsákat rajzol az arcára. Ismerős és barátságos volt a környék, és az út, amely hazafelé vezet, ugyancsak ilyen lehet. Az utcát szegélyező fák kopasz ágai között váratlanul egy ablakszem fénye villant meg. Normálisan ebben semmi különös nem volna, de az, ahonnan a fény világított, hát az maga volt a megtestesült tragédia. Az az apró fénysugár egyetlen pillanat alatt romhalmazzá tette az összes reményt és sietős törekvést, amely a közeli hazaérkezéssel és az áhított vacsorával volt összefüggésben. A kislány villámként cikázott át a felismerés: csütörtök van! És csütörtökön van esti bibliára (amely – mint azt illik tudni – faluhelyen „bibliakétóra”) abban a templomban, ahová az édesanyja és a nagyszülei is járnak. Erre bizony nem számított! A más-kor olyan meghitt, kedves helyre durcás, kelletlen képpel, és az egész világot vádolva nyitott be. Még bőven volt idő a kezdésig, mégis voltak már

Ne higgy soha a kísértéseknek, hamis rek-lámoknak, megtévesztő szavaknak és üres prop-agandának! Isten jelenléte az otthonodban tö-kéletes garancia arra nézve, hogy áldott, boldog lesz az idei karácsonyod. Akkor is, ha soha nem volt eddig még. Akkor is, ha semmi jót nem tudsz Istenről, egyházzal, élő hitről. Elfogadni Isten kegyelmét csak annyi, mint ha vásárolnál valamit, ami megtetszik. Azzal a lényeges kü-lönbséggel, hogy erre a vásárra nem lehet ráfi-zetni, mert már mindent kifizetett helyetted gol-gotai áldozatával Jézus Krisztus.

A karácsonyt nem a jó hangulat, nem is a gaz-dagság, sőt még nem is a jó társaság teszi áldot-tá, csakis egyedül a Mindenható Isten. Őt nem korlátozza ebben semmi, ha befogadtad lakásod-ba és a szívedbe. Nem pótolja sem jelkép, sem szentkép. Mindegy, ha egy szál gyertyafény vagy ezer wattos reflektor világít, mert akkora lesz a világosság a hajlékodon, amilyent csak el-képzelnél tudsz. Sőt a szívedben és elmédben is minden megvilágosodik. Ennyiben lesz a kará-csony tényleg a világosság ünnepe, nem fizi-kailag, hanem lélekben. Mindent boldogság tölt be, ha belép életedbe Isten kegyelme.

Isten házában, ebben a szép, mégis egyszerű hajlékban figyelj az ige szavára, ne bírálgasd, mert azzal mások mellett önmagadat is keserí-ted. Ha hittel elfogadod Isten szavát, mint a bet-lehemi pásztorok, előtted is megnyílik az ég, és mindent betölt az angyalok karának csodaszép éneke.

Hidd el, ez az igazi áldott és boldog kará-csony!

Szebeni Olivér

Fogadd el, Jézusom, szeretetem aranyát, amely minden cselekedetemet méltóvá teszi hozzád. Fogadd el, Jézusom, hódolatom tömjénporát, amely elismer legfőbb Urának. Fogadd el, Jézusom, vigasztalásom mirháját, amely egyesíti nehézségeimet a te földi szenvedéseiddel.

Hang a függöny mögül címmel újabb kötet-tel jelentkezik **Frittmann Lászlóné** testvérünk, amelyben folytatja a **Virágos katedrám** című könyvében megkezdett elbeszéléseit, ame-lyek gazdag életútjának egy-egy élménydús megtapasztalása.

A 176 oldalas könyv ára 2000 Ft. Kapható a gyűlekezeti könyvtérjesztésben, megrendel-hető a Szerzőnél és **Mészáros Péter** testvérnél, a könyv kiadójánál is.

Karácsony múlhatatlan valósága

... és láttuk az ő dicsőségét. (Jn 1,14)

Karácsony elmúlhatatlan valósága abban mu-tatkozik meg, hogy Jézus Krisztus valóságos testet öltött, isteni formájában úgy adatott az emberek számára, hogy nemcsak a szemtanúk és kortársak, de minden hívő ember meggyőződéssel vallhatja: „...láttuk az ő dicsőségét...”

Dicsőségének látása elkezdődött a betlehemi éj-szakában, és azóta is tart megszakíthatatlanul. Lát-ták a pásztorok, a bölcsek s a csodálkozó írástudók. Jordán partján a megnyílt ég fénye és a mennyei szó hirdette meg az elrejtett dicsőséget. Látták be-tegek és szegények, akiket gyógyító és áldó keze emelt ki nyomorúságukból. Látták éhezők ezek a pusztában, a magányos Nikodémusok az éjszaka sötétjében. Hermon hegyén vakító fényben ragyo-gott fel három tanítvány előtt, majd Lázár sírja előtt gyászoló zsidók, saját sírja előtt pedig megrémült zord katonák látták az ő dicsőségét. István, az első vértanú a kegyetlen kőzapor után, Saul a da-maszkuszi úton, a filippi börtönőr az éjféli sötét-ben, János páthmoszi száműzetésben s aztán igaz keresztyének megszámlálhatatlan ezrei hosszú évszázadokon át, s látja ezt a dicsőséget ma is mindaz, aki hisz őbenne.

Boldog, aki ezt a dicsőséget láthatja, mert ez pá-ratlan, egyedülálló dicsőség, hiszen „*mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét*” szemlélhetjük... Hála legyen az Istennek, hogy az ebből a dicsőségből reánk hulló fényben úgy láthatjuk meg Jézus Krisztust, mint „*aki teljes volt kegyelemmel és igazsággal*” és hogy Jézus Krisztus dicsőségének gazdagságát teljes egészében elénk állítja ez a kará-csonyi tanítás.

Dr. Nagy József
a Lant alapító szerkesztője

Mikulás vagy Télapó?

A gyerekeket ma is lázba hozza

Miklós püspök Krisztus után 245-ben Kis-Ázsiában született gazdag család gyermekeként. Alig kezdte el iskoláit, mikor nagy járvány tört ki, és árvaságra jutott. Ezért a szüleitől örökölt hatalmas vagyonával érsek nagybátyjához költözött.

Életét az emberiségnek és a gyerekek tanítására szentelte. Bárki kérte, mindig segített. Ember-szeretete, segítőkészségének híre messze földre eljutott. 52 évig volt püspök. Az évek alatt a szeretete, a gyerekekkel, emberekkel való törődése miatt nagyon megszerették. Vagyonát a gyerekek és az emberek megsegítésére fordította. Egyszerű emberként élt a nép között, miközben tanított és szeretetet hirdetett. Éhínség idején a teljes egyházi vagyont a nép étkeztetésére fordította. Minden este órákig sétált a városka utcáin, beszélgetett az emberekkel, figyelt a gondjaikra. Így történt a legendáját alkotó eset is:

A kolostor szomszédságában élt egy elszegényedett nemesember, aki olyan nyomorba került, hogy betévedő falatra is alig jutott neki. Három férjhez menés előtt álló lánya azon vitatkozott egy este, hogy melyikük adja el magát rabszolgának, hogy tudjon segíteni a családon, és hogy a másik férjhez tudjon menni. Ekkor ért a nyitott ablak alá Miklós püspök, és meghallotta az alkut. Visszasietett a templomba, egy marék aranyat kötött keszkenőjébe, és bedobta az ablakon. A lányok azt hitték, csoda történt.

Majd egy év múlva ugyanebben az időben még egy keszkenő aranyat dobott be a második lánynak. Kisiettek, mert lépteket hallottak az ablak alól, s akkor látták, hogy egy piros ruhás öregember siet el a sötétben.

A harmadik évben ezen a napon nagyon hideg volt, és zárva találta az ablakot. Ekkor felmászott a sziklaoldalban épült ház tetejére, és a nyitott tűzhely kéményén dobta be az aranyat. A legkisebb lány éppen ekkor tette harisnyáját a kandallószerű tűzhelybe száradni, és az arany pont beleesett.

Az ismeretlen jötevőről kezdték azt hinni – mivel mindig ilyenkor télen történtek ezek a csodák –, hogy a „Télapó” jön el ezekkel az ajándékokkal.

Az idők folyamán mégis kitudódott a titok, hogy a jötevő maga Miklós püspök. Ugyanis a legkisebb lánynak bedobott aranyban volt egy olyan darab, amit a helyi aranykereskedő előzőleg adományozott Miklós püspöknek. Ezt felismerve már mindenki tudta, ki a titokzatos segítő! De kiderült ez abból is, hogy december 5-én, a névnapja előestéjén a hideg idő beköszöntével rendszeresen megajándékozta a gyerekeket mindenféle édességgel.

Miklós püspök volt tehát a Mikulás-figura atyja, akinek nevében ma is szerte a világon megajándékozzák a gyerekeket.

Wass Albert: Karácsony készül

Karácsony készül emberek!

Szépek és tiszták legyetek!

Súroljátok föl leketek, csillogtassátok kedvetek, legyetek újra gyermekek, hogy emberek lehessetek!

Régi idők karácsonya

Még gyermekkoromból emlékszem a hűvös téli esték lázas izgalommal teli készülődéseire, ahogy vártuk a karácsonyt. Hetekkel előtte papírra vetettük kívánságainkat, vágyainkat, remélve, hogy kérésünk meghallgatásra talál.

Előző éjszaka már le sem hunytuk a szemünk, figyeltük a mozdulatlan csendet, hátha kattan a kilincs, halk léptek koppannak, és mire bevilágít ablakunkon a reggeli nap első sugara, már ott áll a szaloncukroktól roskadozó fenyő a szoba közepén, s alatta a sok díszes csomag.

Vártuk az ünnepet, mert ilyenkor együtt volt a család, legalább ezen a napon együtt. Sosem felejttem az ebéd utáni szertartást, mikor almaszeletet kellett ennünk, diót, fokhagymagerezdet mézbe mártva, és szőlőt, hogy mindenki egészséges legyen, és aki eltéved, mindig hazataláljon.

Aztán imádkoztunk a családért, az élőkért, és emlékeztünk a már megholtakra is. Könnyeket láttam az arcokon, csillogtak az asztalon pislogó gyertya fényében. A fájdalom, az elmúlás és az öröm könnyei, az újjászületés könnyei. Feszengve néztem magam elé, alig vártam, hogy kipróbálhassam az új játékokat, amelyek ott vártak rám a fal alatt. Álltam a titokzatos csöndben, és nem értettem semmit, nem értettem a könnyek szavát, az arcok mély bánatát. Nem ismertem az időt, a napok gyors futamát, a lombok hervadását.

Sokszor visszatekintek a múltba, olyankor előtűnik a régi konyha, a kopottas bútor, a falon csüngő sárgult fotó, szüleim. Magam előtt látom nagyanyám reszkető, ráncos kezét, ahogy tétova mozdulattal meggyújtja a gyertya picit kanócsát. Érzem a fenyőből csörgő gyanta szúrós illatát, a mézzel átítatott hagyma ízét a számban. És ma már értem könnyeim szavát, a fájdalmat, arcomnak bánatát, és ismerem az időt, a napok gyors futamát, a születést és a halált.

Hamarosan karácsony, és én emlékezem. Imádkozom az élőkért, a családért, nagyanyámért, és csendben emlékezem az elhunytakra is, úgy, ahogyan ők tették valamikor réges-régen.

P. Z.

Dicsőítem, hogy

Bennem is megszületett

1968. karácsony szenteste napján komoly betegséget diagnosztizált az orvos – 17 éves voltam, Körös-nagyharsányban éltem szüleimmel –, fertőzésveszély miatt mentővel vittek a Gyulai Kórházba. Két hónapot voltam kórházban.

De azon a szenteste napján megszületett az én szívembe, életembe Jézus Krisztus, az én megváltóm és üdvözítőm. Amikor a kórházból kijöttem, elkezdtem olvasni a zsoltárokat, nem tudtam akkor, hogy miért éppen a zsoltárokat.

Most visszagondolva tudom. Hálát adva dicsőítettem Istent a betegségemért. Azáltal, hogy mi őt dicsőítjük, felszabadul Isten ereje, és befolyásolja körülményeinket. Ezáltal van lehetősége Istennek, Jézus Krisztusnak körülményeinket megváltoztatni, ha ez akarataival megegyezik.

Így kerültem 1969. februárban az Újpesti Baptista Gyülekezetbe. Arra a meggyőződésre jutottam, hogy a hálaima (mindenekért halál adván) az Istennel és az én Uram Jézus Krisztussal való közösség legmagasabb formája, ez az imádságnak ama formája, mely által hatalmas isteni erő szabadul fel, és életünkben munkálkodik.

Ezen a karácsonyon engedd, hogy megszülessen benned, a te szívedben, életedben Jézus Krisztus, a mi üdvözítőnk, hogy átforgassa életedet, körülményeidet, hogy Istennek ereje szabaduljon fel az életedben!

Papp Ferenc

*Ne a hóban, csillagokban,
ne ünnepi foszlós kalácson,
ne díszített fákon, hanem
a szívekben legyen karácsony!*

Karácsonyi levél

Gyermekem... Lehet, hogy te nem ismeresz engem, de én mindent tudok rólad (Zsolt 139,1). Azt is tudom, hogy pontosan mikor ülsz le, és mikor állsz fel (Zsolt 139,2). Minden utadat jól ismerem (Zsolt 139,3). Még a hajszálaidat is mind számon tartom (Mt 10,29-31). Mert képmásomra teremtettelek téged... (1Móz 1,27) Anélkül, hogy tudnád, bennem élsz, mozogsz, létezel. Az én nemzetségem vagy... (ApCsel 17,28) Mielőtt megformáltalak az anyaméhben, már ismertelek (Jer 1,4-5). Kiválasztottalak magamnak a teremtés kezdetén (Ef 1,11-12). Nem véletlen születted, éleled minden napja megíratott az én könyvemben (Zsolt 139,16). Én határoztam el születésed pontos idejét, és azt is, hogy hol fogsz élni (ApCsel 17,26). Csodálatosan teremtettelek meg (Zsolt 139,14). Én formáltalak anyád méhében (Zsolt 139,13). Én hoztalak a világra születésed napján (Zsolt 71,6).

Vágyom arra, hogy szeretetemmel elhalmozalak (1Jn 3,1). Csupán azért, mert gyermekem vagy, és én Atyád vagyok... (1Jn 3,1). Többet adok neked, mint amit valaha földi apádtól kaphatnál (Mt 7,11), mert én vagyok a tökéletes Apa (Mt 5,48). Minden jó ajándék számodra, amelyet elfogadsz, az én kezemből ered (Jak 1,17), mert gondoskodom rólad, és megadok mindent, amire szükséged van (Mt 6,31-33).

A jövődre vonatkozó terveim mindig reménnyel vannak teli (Jer 29,11), mert örök szeretettel szeretlek téged (Jer 31,3). Annyiszor gondolok rád, mint ahány homokszem van a tengerparton (Zsolt 139,17-18). Örvendek neked, hangosan énekelve (Zof 3,17). Sohasem unok bele abba, hogy jót tegyek veled (Jer 32,40), mert az én kincsem vagy (2Móz 19,5). Teljes szívemmel és lelkemmel vágyok arra, hogy örök életet adjak neked (Jer 32,41). Hatalmas és csodálatos dolgokat akarok mutatni neked (Jer 33,3). Megtalálsz, ha teljes szívvel keresel engem (5Móz 4,29). Gyönyörködj bennem, és megadom szíved kérését (Zsolt 37,4). Mindent megteszek érted, sokkal bőségesebben, mint ahogy azt el tudnád képzelni (Ef 3,20).

Én vagyok a leghűségesebb bátorítód (2Thessz 2,16-17). Atyád vagyok, aki minden nyomorúságodban megvigasztal. Ha a szíved összetört, akkor közel vagyok hozzád (Zsolt 34,19). Mint ahogy a pásztor karjára veszi a bárányát, akképpen hordozlak a szívemen téged (Ézs 40,11). Egy nap minden könnyet letörölök a szemedről, és megszabadítlak földi fájdalmaidtól (Jel 21,34). Azért küldtem el Fiamat, hogy bizonyítsa, veled vagyok, és nem elled (Róm 8,31). Ha befogadod Fiamat, Jézust, úgy engem fogadsz be (1Jn 2,23). Gyere haza, és a legnagyobb ünnepséget rendezem a tiszteletedre (Lk 15,7). Az én kérdésem ez: Akarsz-e az én gyermekem lenni (Jn 1,12-13)? Várom rád (Lk 15,11-32)!

Szeretettel Édesatyád, a Mindenható Isten